

Kast!

1.Pet.5.7: ”Kast al jeres sorg på Ham, thi Han har omsorg for jer.”

Det lyder forunderligt simpelt og ligetil – KAST DIN SORG PÅ GUD.

Det vil jo sige – lad være med at gruble over den, at synke sammen under den, men overgiv den til Gud.

Er det ikke simpelt?

Og dog er der mange, der aldrig har gjort det i sandhed.

Måske har de gjort nogle småforsøg nu og da, men aldrig det store, herlige troens ”KAST”, så de blev helt fri og kunne ånde frit.

KAST! Siger apostelen.

Ikke spekulere, ikke gruble, men ganske enfoldigt som et barn kaste den over på Gud, og så lade Ham om alt.

Prøv ad. Du tør sikkert godt. Gud giver dig jo lov til det.

Prøv at gøre dette troens frimodige kast – og du er fri.

Ikke fri for at møde sorg og trængsel, ikke fri for byrder og tunge ansvar – men fri for at kunne knuges under dem – fri for at bære dem selv.

Thi hvad der er kastet på Gud, det bærer vi ikke selv – det bærer Han.

Når du kaster noget ud i vandet, er det vel for at blive af med det, og på samme måde kaster vi på Gud.